

melser skal efterleves umiddelbart, og som ikke — bortset fra situationer, hvor der rejses spørgsmål om, hvorvidt bestemmelserne er overtrådt — forudsætter konkret bedømmelse fra myndighedernes side i det enkelte tilfælde.

Allerede hygiejnekommissionens forslag indebar en betydelig indskrænkning af området for forskrifterne. Dette skyldes, at flere områder er overført til regulering efter speciallovgivningen, f. eks. om bygninger og boligtilsyn. Mange af sundhedsvedtægternes regler må endvidere anses for utidssvarende eller overflødige, idet tilstrækkelige regler i denne henseende er gennemført i nyere speciallovgivning eller i bestemmelser udstedt i medfør heraf, herunder således vandforsyningsloven og vandløbsloven. Det som bilag til lovforslaget optagne udkast er udarbejdet på grundlag af hygiejnekommissionens forslag, men området er indskrænket yderligere, idet en række hygiejnisk betonedede opgaver vedrørende pleje- og behandlingsinstitutioner, daginstitutioner samt klinikker og saloner (kapitel 11, 12 og 13 i det af hygiejnekommissionen udarbejdede udkast til reglement — betænkningen side 118-119) er udskilt til varetagelse på anden måde, eventuelt således at der tilvejebringes den fornødne hjemmel herfor ved den revision af embedslægeloven, som indenrigsministeren agter at forelægge lovforslag om.

I udkastet er ej heller medtaget regler svarende til de i kapitel 14 i hygiejnekommissionens forslag indeholdte bestemmelser om tilsyn med restaurationskøkkener m. v. Baggrunden herfor er, at der, som anført i de almindelige bemærkninger, i næste folketingsår agtes fremsat et forslag til en ny levnedsmiddellov, i medfør af hvilken der vil kunne fastsættes bestemmelser vedrørende bl. a. tilsyn med restaurationskøkkener og om udsalgssteder for levnedsmidler.

Dispensation fra reglerne i de gældende sundhedsvedtægter har for landkommunernes vedkommende kunnet meddeles af amtmanden, såfremt sundhedskommissionen og kommunalbestyrelsen var enige herom. I andre tilfælde kunne dispensation meddeles af indenrigsministeren, nu ministeren for forureningsbekæmpelse. Da en almindelig adgang for kommunalbestyrelserne til at dispensere fra reglementet ville kunne betyde, at dette i vidt omfang blev tilsidesat, er det nu i udkastet fastsat, at afvigelser fra de indeholdte krav kræver særlig hjemmel hertil. I særlige tilfælde, hvor en fuldstændig efterlevelse af reglementets krav vil virke urimeligt, f. eks. for så vidt angår bestående forhold, vil miljøstyrrelsen dog kunne meddele dispensation.

I hygiejnekommissionens forslag til reglement var der kun i begrænset omfang indeholdt bestemmelser; der i konkrete tilfælde hjemlede adgang til indskriden i anledning af konstaterede ulemper, idet man fra kommissionens side forudsatte, at indgreb som overvejende hovedregel burde ske i medfør af det af kommissionen samtidig fremlagte forslag til lov om forebyggelse og bekæmpelse af forurenende virksomhed. Dette måtte efter kommissionens opfattelse gælde, uanset om den pågældende virksomhed havde erhvervsræssig karakter eller ej, og i princippet uanset virksomhedens miljøfarlighed. I det som bilag til nærværende lovforslag optagne udkast er der derimod hjemmel for kommunalbestyrelserne til at skride ind i anledning af gener fra en række forskellige former for virksomhed, herunder bl. a. fra sådanne erhvervsvirksomheder, der ikke er optaget på lovforslagets bilag over særlig forurenende virksomheder.

Som det bl. a. fremgår af de almindelige bemærkninger samt bemærkningerne til § 22, har man ved udformningen af nærværende lovforslag fundet det mere hensigtsmæssigt at søge gennemført en sondring mellem på den ene side virksomheder af egentlig miljøfarlig karakter og på den anden side en række forhold, der mere er af naboretlig art. I konsekvens heraf har man valgt at lade de førstnævnte virksomheders forhold, herunder spørgsmålet om godkendelse, blive reguleret direkte med hjemmel i loven, og også indskriden mod sådanne virksomheder vil derfor ske med hjemmel direkte i loven (§ 22). Indgreb overfor de sidstnævnte forhold vil derimod finde sted i medfør af de særlige bestemmelser herom i reglementet.

Baggrunden for ønsket om gennemførelsen af et sådant forskelligt hjemmelsgrundlag må bl. a. søges i den ikke med urette fremførte kritik af sundhedskommissionernes hidtidige virksomhed i denne henseende. Det har således navnlig kunnet anføres, at sundhedskommissionerne har måttet ofre så megen indsats på behandlingen af sager vedrørende mere naboretligt prægede forhold, at det er gået ud over sager om forhold af egentlig miljøfarlig karakter. Dette skyldes formentlig bl. a. manglende teknisk bistand for sundhedskommissionerne og manglende central styring og vejledning, herunder i form af landsdækkende regler, eventuelt normer for tilladelige emissioner.

Da der ved tilrettelæggelsen af den fremtidige forureningsbekæmpelse må lægges afgørende vægt på, at myndighederne især koncentrerer sig om den egentlig miljøfarlige virksomhed, har man anset det for rigtigst, at administrationen vedrørende denne virksomhed hviler på et særligt sæt retsregler som